

(המשך מעמוד 12)

הצבאי שיחרור של חופשה. כלומר, נוסף על מענק חרישתי ומערכת בגדים או-רחיים, הוסיפו לקבל משכורת צבאית ונחשבו כחיילים לכל דבר. חוקי הצבא הבריטי עדיין חלו עליהם, כולל איסור להשתתף או לנאום באסיפות פוליטיות, ובייחוד באסיפות מחאה של היישוב נגד השילטון הבריטי.

בן-אהרון

לתוך הקלחת של הפגנות המחאה נגד השילטון הבריטי נקלע יצחק בן-אהרון, שחזר מהשבי. זכרונותיו שהיו באסיפת המחאה המונית שהתקיימה במדרגות של קולנוע מוגרבי בתל-אביב. הוא נשא נאום חוצבי להבות ומלהיב, כידו הטובה של טריבון עממי.

אחרי האסיפה נעצר בן-אהרון על-ידי הבריטים ונכלא במחנה הצבאי בסרפנד. שם עמד להישפט בפני בית-דין צבאי, באשמה שבתור קצין בשירות צבאי נאם באסיפה פוליטית.

זכרונותי שהסעתי את עור-דין חוטר-ישי לצריפין לפגישה עם בן-אהרון, כדי להכין את הגנתו משפטית.

אחרי הרבה שאלות וחיפושים הגענו למחנה קטן ובו שני צריפיעץ בלבד. תאר המעצר עבור בן-אהרון אולתר בצריפין בידוד לחולים במחלות מידבקות. את בן-אהרון מצאנו כעצור יחידי, לבד באחד משני הצריפיים הריקים, שקוע בשיחה עם קצין בריטי צעיר. מסתבר שלפי החוקה הצבאית הבריטית, קצין בדרגתו של העציר חייב לשבת עימו בכלא ולארח לו לחברה עד לסיום מישפטו.

אינני זוכר היום מה היו תוצאות המישפט הצבאי שנערך אז. נדמה לי שהמישפט ביכלל לא התקיים, ובקול דממה דקה שיתרו את בן-אהרון ממעצרו. ברם, בדרכי חזרה לתל-אביב הרהרתי ואני מהרהר עד היום הזה ומטרידה אותי השאלה: מי היה העציר משניהם? בן-אהרון, או הקצין הבריטי שחוייב לשבת עימו? יוסף פליגלמן (כנפי), תל-אביב

קרקס הפרעושים

אני מודה לכם על תשומת-הלב במדור אנשים וברצוני לתקן ארבעה שיבושים: א. מרדכי הורוביץ החל כותב את ספרו, קרקס הפרעושים, עשר שנים לפני ש-הכרתיו. ב. אין אנו פעילים בשום מיס-

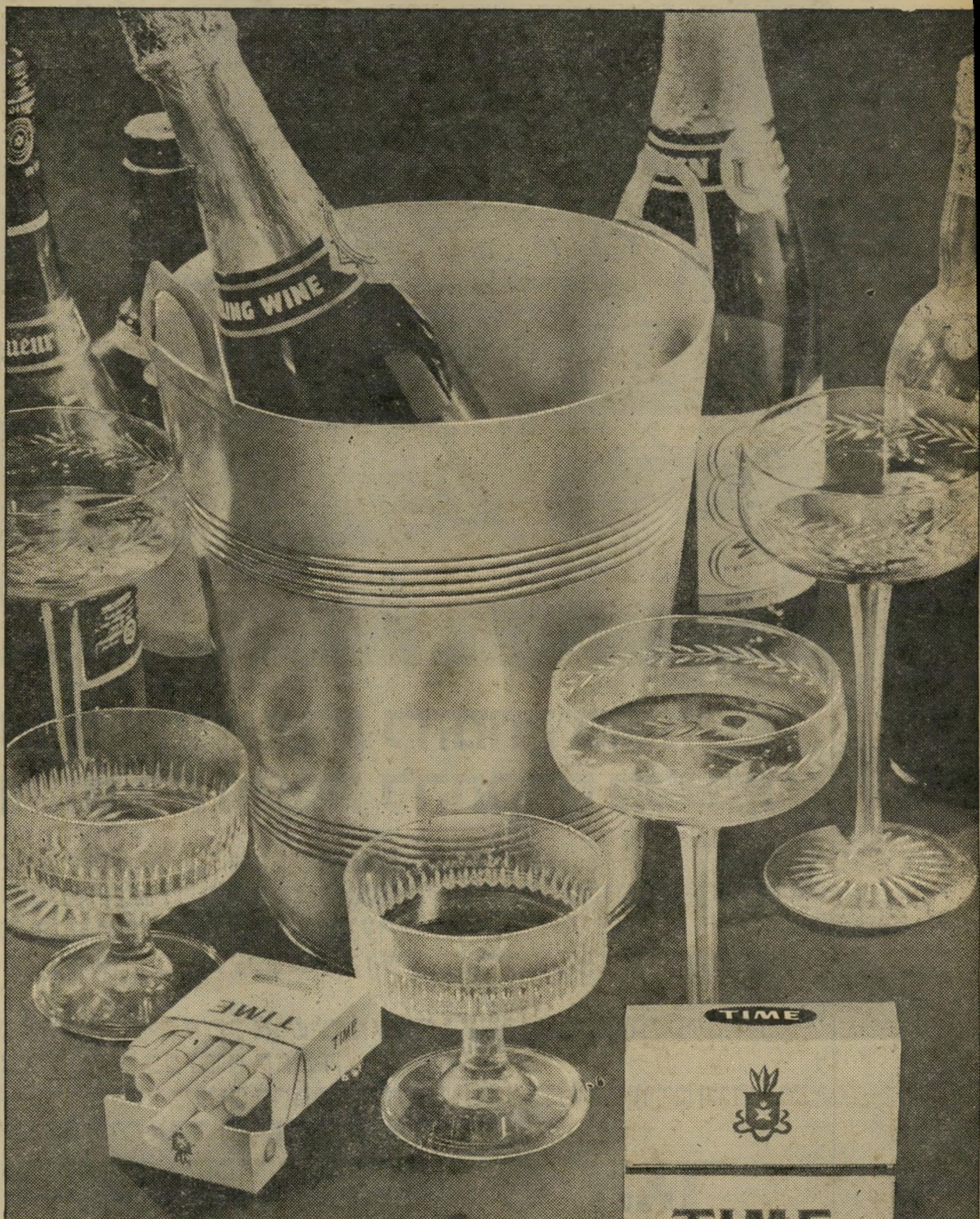

נעמי שמר ומרדכי הורוביץ
לא לאומנית, לא קנאית

גרת פוליטית, וגם לא בתנועה למען א"י השלמה. ג. אינני קנאית. ד. אינני לאומנית.

אקווה שקרקס הפרעושים יזכה לתשומת לבכם, גם כחדשה ספרותית, והפעם בלי שיבושים, בבקשה.

נעמי שמר, תל-אביב

סיגריות "טיים"
נמכרות יותר
מכל יתר הסיגריות
גם יחד, ויש סיבה
טובה לכך -
סיגריות "טיים"
באמת טובה

TIME

תמיד בתמונה

דובק מייצרת סיגריות איכות למעלה מ-40 שנה